

(4) Podatek w myśl ustępu pierwszego pobiera się od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych począwszy od uposażeń służbowych, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadających na miesiąc styczeń 1932 r. lub też wypłacanych od dnia 1 stycznia 1932 r.

Art. 3. Obliczenie i pobór nadzwyczajnego dodatku z art. 1 i 2 uskutecznią się jednocześnie z obliczeniem i poborem właściwego podatku dochodowego.

Art. 4. Od dochodów, od których pobiera się nadzwyczajny dodatek do państwowego podatku dochodowego (art. 1 i 2), nie pobiera się w czasie obowiązywania niniejszej ustawy 10% dodatku, opłacanego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10%-go dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82).

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

761.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 października 1931 r.

o uiszczeniu niektórych zaległych podatków w naturze na cele bezpośredniej pomocy bezrobotnym.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do poboru zaległych państwowych podatków gruntowego, majątkowego, spadkowego i przemysłowego w naturze, a to: żytem, pszenicą, jęczmieniem, grochem i gryką (tatarką), ziemniakami i węglem, a drzewem opałowym w wyjątkowych wypadkach, określonych w rozporządzeniu wykonawczem.

Art. 2. Podatnicy, chcący skorzystać z tego sposobu zapłaty, winni dostarczyć zboże, groch i grykę (tatarkę), ziemniaki, węgiel lub drzewo opałowe na własny koszt organom, wyznaczonym w tym celu przez Ministra Skarbu.

Art. 3. Węgiel lub drzewo opałowe przyjmowane będą według miejscowych cen rynkowych, zboże zaś, groch i gryka (tatarka) i ziemniaki według cen o 10% wyższych od miejscowych cen rynkowych.

Art. 4. O ile celem ściągnięcia zaległości podatkowych władze skarbowe wdrożyły już kroki egzekucyjne, podatnik może uwolnić się od dalszej egzekucji, jeżeli zaległość wraz z narosłymi kosztami egzekucyjnymi uiszczy w naturze w myśl powyższych postanowień.

Art. 5. Uzyskane w ten sposób artykuły żywności, węgiel i drzewo opałowe mają być użyte wyłącznie na cele bezpośredniej pomocy w naturze dla bezrobotnych i ich rodzin, przyczem artykuły te nie mogą być ani sprzedane, ani też wymieniane na inne.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy oraz wydanie rozporządzeń wykonawczych do niej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Pracy i Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych, Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci moc obowiązującą w terminie, który zostanie określony przez rozporządzenie Rady Ministrów.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

762.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 22 października 1931 r.

o opodatkowaniu piwa.

Przedmiot podatku od piwa.

Art. 1. (1) Podatkowi od piwa podlega piwo, wyrobione na obszarze Państwa Polskiego, oraz piwo, sprowadzone z zagranicy lub W. M. Gdańska.

(2) Za piwo, podlegające opodatkowaniu uważa się napój, otrzymany w drodze fermentacji alkoholowej zapomocą drożdży, ze słodu, z dodatkiem chmielu, względnie wszelkiego rodzaju cukru.

Art. 2. (1) Od podatku wolne jest piwo, wywożone pod kontrolą skarbową zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

(2) Minister Skarbu wyda przepisy co do kontroli piwa, wywożonego zagranicę lub na obszar W. M. Gdańska.

(3) Od podatku wolne jest również piwo, wydawane pracownikom browarów jako deputat według norm, ustalonych przez Ministra Skarbu, lecz nie przekraczających jednego litra na jednego pracownika dziennie.